

”Postfröken” känner de flesta på Dalarö.

May Ek på sin 90-årsdag, fortfarande ungdomlig och vital

May som ung scout inom KFUM. Kårchef för Dalarö var kyrkoherden Allan Lindeberg och möten hölls i skolan.

May Ek, hedersmedlem som tyllde 90 torra året har ett minne som en dator. Hon kan det mesta om personer och fastigheter på Dalarö och är en ovärderlig och trofast källa för våra studiecirklar som forskar kring bebyggelse och människor i det förflutna.

Hon har bott nästan hela livet i sitt föräldrahem på Baldersvägen snett emot Lyngsåsa. Farfar, byggmästaren Alfred Rydell, byggde huset 1874-78 och hit flyttade familjen när May var 8 år. Pappa Gideon var egentligen murare men led av en svår reumatism som tvingade honom att ordna familjens försörjning på annat sätt. Det blev som fotograf och han kom genom åren att fotografera mycket av det som passerade på Dalarö. Eftersom han hade svårt att förflytta sig fick May ofta rycka in och ta de fotojobb som krävde förflyttning från ateljén. Massor med foton från konfirmationer och bröllop finns i arkiven tillsammans med mycket annat som en av våra cirklar gräver i med Mays hjälp.

Brevbärarejobbet

Fotojobben fick May sköta på sin fritid, hon måste sköta sitt riktiga jobb först. Under kriget, 1939, började hon som brevbärare vid posten på Dalarö som då låg på Postvägen. Hon efterträdde sin fästman som ryckt in i flottan.

Tillsammans med fästmannen i 16 år. Nils Lönnberg, fiskarson från Korsholmen.

Distriktet omfattade vintertid centrala Dalarö upp till Skärkarlsedet. Sommartid tillkom två distrikt, ett väster om Vadviken och ett på Smådalarö. May tog då Smådalarö och fick en rejäl daglig cykeltur, på egen cykel. Posten höll inte med cykel då. Ibland kunde hon ta bussen med cykeln hem från Smådalarö, det berodde litet på chauffören. En gång, berättar May, satt hon i diket uppe vid Smådalarö för att invänta bussen men somnade bredvid cykeln. Chauffören väckte henne inte så det blev till att ta cykeln hem också den gången. Dagens försändelser till Dalarö fick hämtas vid bussen uppe vid torget varje morgon och dras till kontoret för sortering. Brevbärare var hon i tolv år.

Fröken i luckan

Hon sökte och fick jobbet som postexpeditör när chefen gick i pension. Från början av 50-talet satt hon i postluckan i de lokaler vid Odinsvägen där det i dag är tobaksaffär, den s.k. Dalaröboden, nu "Skruven".

Som "postfröken" i luckan under ett arrangemang för radioinsamlingen "Röda Fjädern" under 70-talet. Klänningen May bär vid det speciella tillfället är unik. Det är den brudklänning som bars av änkefru Berg på Kymendö, som senare gestaltades som Madam Flod i Hemsöborna. May hade fått låna klänningen av en god vän i familjen på Kymendö

Hon fick utbildning i Postverkets postexpeditörskurs men kunde det mesta redan. Under åren i postluckan lärde hon känna de flesta i samhället och tyckte jobbet var skojigt. De sista åren arbetade hon i lokalerna mellan nuvarande Vårdcentralen och Konsthantverksboden. Innan postkontoret lade ned för gott för oss dalaröbor hade det också hunnit

hade det funnits postkontor här sedan 1770!

Inte bara arbete

Men livet är inte bara arbete. May älskade att dansa och det gjorde hon varje onsdag, lördag och söndag hela somrarna på dansbanan vid södra Vadviken och i Schweizerdalen. Mest var det gammaldans men också modern dans och tango...!

Och så spelade hon mycket amatörteater, i sportklubbens regi. Varje valborgsmässoafton ordnades fest med teaterföreställning på hotellet och ibland spelade man teater i Folkets hus.

May gifte sig 1950 och fick barn. Dottern med familj bor i samma hus som mamma på Baldersvägen. May blev änka för några år sedan men sitter inte bara ensam hemma utan deltar i arrangemang av olika slag, cirklar och utflykter så ofta det går. Men rätt mycket tid går förstås åt till favoritsysselsättningen som håller hjärnan igång, bridgen!